

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Juraja Majchráka a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci proti obvinenej **E. H.**, vedenej na Okresnom súde v Prievidzi pod sp. zn. 1 T 335/2005, prerokoval na neverejnom zasadnutí 08. júla 2008 v Bratislave dovolanie, ktoré podala obvinená E. H. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 30. apríla 2007, sp. zn. 3 To 124/2006 a rozhodol

t a k t o:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej E. H. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi z 10. apríla 2006, sp. zn. 1 T 335/2005 bola obvinená E. H. uznaná za vinnú z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 223 Tr. zák. v znení účinnom do 01. januára 2006 na tom skutkovom základe, že

dňa 25. apríla 2004 o 20.35 hod. viedla po ceste číslo X. smerom do T. osobné motorové vozidlo značky VW Passat, evidenčné číslo P., pričom v kilometri X. v meste N., okres P., z dôvodu nesprávneho predchádzania z pravej strany osobného motorového vozidla ŠKODA 120L, evidenčné číslo P., ktoré viedol ako vodič S. P. tým istým smerom, pričom tento odbočoval vpravo z cesty číslo X, čím porušila ustanovenie § 14 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách, v dôsledku čoho došlo medzi týmito vozidlami k dopravnej nehode, pričom spolujazdkyňa vo vozidle, ktoré viedol S. P., E. B. utrpela zranenia – otras mozgu prvého stupňa, pomliaždenie pravej spánkovej

oblasti a zlomeninu pravej kľúčnej kosti, ktoré ju obmedzovali v obvyklom spôsobe života tridsať dní.

Za to bola odsúdená podľa § 223 Tr. zák., účinného do 01. januára 2006, na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace, výkon ktorého jej bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/ a § 59 ods. 1 Tr. zák., účinného do 01. januára 2006, podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák., účinného do 01. januára 2006, bol obvinenej E. H. uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 1 (jedného) roka.

Podľa § 229 ods. 1 Tr. por., účinného do 01. januára 2006 boli poškodená E. B., nar. X. a S. P., nar. X., obaja bytom N., T. č. X. odkázaní s nárokom na náhradu škody na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie obvinená E. H.. Na jeho podklade Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací rozsudkom z 30. apríla 2007, sp. zn. 3 To 124/2006 podľa § 258 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 01. januára 2006 zrušil prvostupňový rozsudok Okresného súdu v Prievidzi vo výroku o treste zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 1 (jeden) rok a v ostatných výrokoch ponechal napadnutý rozsudok nedotknutý.

Proti citovanému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne podala obvinená E. H. dovolanie prostredníctvom obhajcu (zákonná podmienka uvedená v § 373 ods. 1 Tr. por.). Tento mimoriadny opravný prostriedok oprela o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por., z ktorých prvý predpokladá, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a druhý, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. V spojitosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. uviedla, že podstatnými dôkazmi z hľadiska jej viny pre krajský súd boli znalecký posudok Ing. K. G. CSc. a plán z miesta dopravnej nehody, ktorého obsah odvolací súd

posúdil tak, že v kritickom mieste bolo možné iba odbočenie vpravo. V dôsledku tohto záveru neprijal jej obhajobu, že vodič vozidla zn. ŠKODA odbočoval vľavo, čo dal najavo nielen signalizáciou ľavou smerovkou, ale aj zaradením sa do ľavého (protismerného) pruhu. Plán z miesta dopravnej nehody založený v spise je však neúplný, lebo bezprostredne, kde tento končí je ďalšia križovatka s možnosťou odbočenia vľavo, do centra mesta a na vlakovú stanicu. Uvedené tvrdenie doložila v rámci podaného dovolania aj fotografiami z miesta, kde došlo k dopravnej nehode. Podľa názoru obvinenej použitie neúplného plánu z miesta dopravnej nehody znamená vykonanie tohto dôkazu spôsobom odporujúcim Trestnému poriadku. Ten istý záver dovolateľka vzťahla aj na už spomenutý znalecký posudok, ktorého správnosť namietala už v základnom konaní s tým, že znalec nemal pri vypracovaní posudku k dispozícii digitálne fotografie ako to tento tvrdil. Takto bola vlastne usvedčená na základe neexistujúceho dôkazu. Neodstránením chýb a nejasností posudku podľa § 146 Tr. por. krajský súd porušil ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. upravujúce jednu zo základných zásad trestného konania. Urobenie záveru o pravdepodobnosti priebehu nehody vychádzajúc z názoru „na logiku vecí“ odporuje vyššie uvedenému zákonnému ustanoveniu i konštantnej judikatúre (na ktorú zároveň poukázala), v zmysle ktorých je vinu treba preukázať bez dôvodnej pochybnosti, resp. že súd rozhodnutie o vine môže oprieť len o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty a nielen o pravdepodobnosť.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinená uviedla, že zistený skutok nie je trestným činom, lebo neporušila dôležitú povinnosť uloženú jej zákonom, ktorá okolnosť musí byť naplnená preto, aby páchatel'a bolo možné uznať za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 223 Tr. zák. O porušení dôležitej povinnosti možno uvažovať vtedy, ak ide o porušenie takej povinnosti, ktoré má spravidla za následok usmrtenie alebo spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví (rozhodnutie Rt 11/64). Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že spolujazdkyni v motorovom vozidle zn. ŠKODA nebola spôsobená vážna ujma na zdraví, a preto právne posúdenie skutku je nesprávne.

Z uvedených dôvodov obvinená E. H. navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom vyslovil porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento dôvod opiera a ďalej, aby postupoval podľa § 386 ods. 2 a nasl. Tr. por.,

t.j. zrušil dovolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne a vec mu vrátil s príkazom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Prievidzi v písomnom vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že rozhodnutia okresného a krajského súdu sú založené na dôkazoch získaných zákonným spôsobom a na správnom právnom posúdení zisteného skutku, a preto navrhol dovolanie obhajcu (správne malo byť obvinenej E. H.) odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. je naplnený vtedy, ak je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré súdom neboli vykonané zákonným spôsobom. Porušením zákona pri vykonaní dôkazov súdom treba rozumieť nedodržanie formálnych, t.j. procesných podmienok vyžadovaných Trestným poriadkom na vykonanie konkrétneho dôkazu, napr. pre výsluch obvineného, svedka resp. podmienok prečítania ich skorších výpovedí, nesplnenie podmienok pre čítanie znaleckého posudku, nepoučenie spracovateľa ústavného posudku, ktorý má byť v súdnom konaní vypočutý ako znalec alebo výsluch takej osoby v procesnom postavení svedka a pod.

Pod spomenutý dovolací dôvod, ale nemožno zaradiť prípady, keď konkrétne dôkazné prostriedky, ktorými sa má objasniť okolnosť dôležitá pre trestné stíhanie eventuálne vykazujú vecné nedostatky a sú pochybnosti o ich úplnosti a správnosti.

Obvinená E. H. v dovolaní prostredníctvom obhajcu neuvádza žiadne skutočnosti, ktoré by bolo možné subsumovať pod dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. Jej výhrady v skutočnosti smerujú voči skutkovým

zisteniam a to prostredníctvom námietok vecnej správnosti najmä posudku znalca Ing. K. G. CSc. a plánu z miesta dopravnej nehody.

V tejto spojitosti treba zdôrazniť, že dovolanie v trestnom práve ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu je určené k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb ako to plynie z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj podľa § 374 ods. 3 Tr. por. Spomenutý opravný prostriedok neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplňovať, prípadne korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Preto s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné vyvodzovať žiadny dovolací dôvod, čo zreteľne plynie aj z úpravy uvedenej v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., veta za bodkočiarkou, že dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť.

So zreteľom na námietky obvinenej, ktorými podľa jej názoru mal byť naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. treba zdôrazniť aj to, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu ide o argumenty, na ktoré nemožno prihliadať a zároveň o dôvod odmietnutia dovolania podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

V posudzovanej veci podľa zistenia dovolacieho súdu nebol splnený ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., opierajúci sa na rozdiel od predchádzajúceho už vyššieuzavretého dovolacieho dôvodu o vecnú námietku

podstatou ktorej, bolo tvrdenie obvinenej, že neporušila dôležitú povinnosť uloženú jej ako vodičke motorového vozidla zákonom, a preto súdmi nižších stupňov zistený skutok nenaplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 223 Tr. zák. v znení účinnom do 01. januára 2006.

Výklad porušenia dôležitej povinnosti dovolateľkou vychádzajúci z rozhodnutia Rt 11/64 nie je úplný v celom kontexte spomenutého rozhodnutia, ktoré je interpretované tak, že porušením dôležitej povinnosti je porušenie takej povinnosti, ktoré má za danej situácie spravidla za následok nebezpečenstvo pre ľudský život alebo zdravie, teda kde jej porušením môže ľahko dôjsť k takému následku. Ako už bolo spomenuté nemusí ísť okrem hrozby smrti len o hrozbu vzniku poruchy zdravia v podobe ťažkej ujmy na zdraví, ale môže ísť aj o menej závažné poškodenie zdravia, ublíženie na zdraví, ktorý následok vznikol aj v posudzovanom prípade. Pri akceptovaní názoru obvinenej by boli zjavne obsolentnými ustanovenia § 223 Tr. zák. v znení účinnom do 01. januára 2006 o trestnom čine ublíženia na zdraví, resp. prečine podľa § 158 Tr. zák., účinného od 01. januára 2006, predkladajúce spôsobenie ublíženia na zdraví (nie ťažkej ujmy na zdraví) z nedbanlivosti a to porušením dôležitej povinnosti uloženej páchatel'ovi aj podľa zákona.

Výpočet všetkých „dôležitých povinností“ vodiča motorového vozidla nie je možný, pretože význam porušenia ktorejkoľvek vodičskej povinnosti je priamo závislý na konkrétnej dopravnej situácii.

V posudzovanej veci bolo skutkovo ustálené, že obvinená predchádzala vpravo odbočujúce motorové vozidlo riadené vodičom S. P. sprava, v dôsledku čoho došlo k nárazu do pravej bočnej strany odbočujúceho motorového vozidla. Za tejto situácie je namieste právny záver o porušení § 14 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. v znení neskorších predpisov o premávke na pozemných komunikáciách obvinenou, vrátane toho, že išlo o porušenie dôležitej povinnosti uloženej jej citovaným zákonom, lebo v podstate vznikla taká kolízna situácia aká nastáva pri nedaní prednosti v jazde so všetkými z toho plynúcimi, resp. hroziacimi dôsledkami pre ľudský život a zdravie. V uvedených súvislostiach je zdôvodnenie porušenia dôležitej povinnosti obvinenou v napadnutom rozsudku Krajského súdu v Trenčíne

akceptovateľné aj priliehavé ustálenému súdnemu výkladu porušenia dôležitej povinnosti v cestnej premávke.

Z týchto dôvodov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací pre nesplnenie dôvodov dovolania na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej E. H. odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 08. júla 2008

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: